

בא לו כהן גדול פרק שביעי יומא סט.

עין משפט גר מצוה

א ב מ פ"י מהלכות
כלאים הלכה י"ב סג
לחוק רפ"ג טו"ח י"ד
סמ"ג פ"ג ס"ג
א ב מ פ"י מהלכות ציט
המנהיג הלכה ו'
ד ד יומ"י פ"י מהל' כלאים
הלכה י"ג טו"ח י"ד
סמ"ג פ"ג ס"ג
א ב מ פ"י מהל' כל
המנהיג הלכה י"א ופ"י
מהל' כלאים הלכה יג
ובלע"א:ד

בא לו תפילין מן הצד שריין. פירש רש"י ולא חיישין שמא יישן בהן ופייה אכל צפ"ק דתמיד (דף סו.) מפרש טעמא אחרינא דלא חיישין דילמא מנגדר ונפל עלייהו ואיכא ציון תפילין: **אלא** למאן דאמר לא והו אבנמו של בהן הדיוט מאי איכא לביימיר. אע"ג דפלוגתא דתנאי היא צפרק קמא (דף יג.) הוא רוצה ליישב מתניתין דצ"ק דתמיד (דף סה:) היא דמקפלין ומניחין תחת ראשיהן אליבא דכולי עלמא:

קשין הן. תימיה א"כ מאי היא דאמר צפ"ק דערין (דף סג.) הכל חיישין כללית כללית לויס וישראלים ופרין פשיטא ומשני כהנים איצטריך ליה סד"א הואיל ואימתי לגבייהו כללית עבודה שלא עשתה עבודה נמי לישתמו קמ"ל וכו' והשתא כיון דקשין הן לא אישתמו כללית לגבייהו ומירך ר"ת דלגישה והעלאת דהו דלורייתא אסירי אפילו צקשין אכל הצעה דמדדנך לא גזרו צקשין ודלא כפרש"י שפירש קשין הן ומותרין כלגישה והעלאת וצפ"ק דיוס עוב (דף ט:) דתן משלחן צ"ט כללית ופרין כללית נלאי חו ומשני צקשין מייירי נמי בצעה ואם תאמר והצעה היכי שרי והא כיון דהו כללית דלורייתא לענין לגישה והעלאת לימסרו אפי' למוכרו לעבוד כוכבים כדמתני' (צ) וצפ"ק דלכלית (פרק ה) הצד שאזל צו כללית זה הו לא ימכרו לעבוד כוכבים ולא יעשו מרדעת לחמור וכל סין להציע תתיו יש לומר הייא איירי דווקא צאצד וחיישין שמא יקרע צגדו וחומר ויתפרטו על גבי צגדו דלאמר צמס' ע"ו (דף יג.) גבי גרות העובדי כוכבים שאסור לעשות מהן שתיחין לחמור שמה יבקע נדלו וחומר ויתפרטו על גבי נדלו ואלו אם היו הכללית ניכרים מותר כדמתן במסכת כללית (פ"ט משנה ד) תכריכי המת ומרדעת החמור אין בהם משום כללית ואם תאמר והאמר הכא אפי' מ' מנעות זו על גבי זו וכללית תתתין אסור לישן עליהם וכן קשה אהא דתנן וצמס' כללית (פ"ט משנה ב) הכרים וצמס' אפ"ן צמס' כוכבים כללית וי"ל דצמס' צפ"ק דכריכה להכי חיישין שמא תכרך לו נימא אכל צמס' החמור וצמס' וצמס' לא שכיחא שמיכרך נימא ולהכי לא גזרו מיהו אס צצרו נוגע בהן אסור דתנא צדיא גבי כרים וצמס' וצמס' שלא יצד צצרו נוגע בהן והא דתנן צמס' וצמס' והעלאת אסירי בכל ענין ופק על פי שאין

וסיפא איצטריך ליה. שניה דנקט משום דבעי לאשמעינן שמומר לימתן תחת ראשיהן ותו לא איכפת לן אס פייה מאחר שפושטין: **כנגד ראשיהן.** אכל ראשיהן: **שמע מיניה.** מדמותר להניחן אכלו לא חייס לשמא פייה: **תפילין מן הצד.** להניחן אכלו כשהוא יושן: **הניחא.** האי דלא חייס כללית למאן דאמר אבנמו של בהן גדול ציוס הצוריס שהוה של צוץ זהו אבנמו של הדיוט כל ימות השנה אפ"ן כללית צבדיי כהן הדיוט שפיר: **לא זהו וכו'.** דשל הדיוט כל השנה של כללית: **קשים הן.** ואינן מחממין לפיכך אין בהן משום כללית: **נמטא.** לצד אפ"ן צו משום כללית: **גמרא.** קשה: **שרי.** אפ"ן צו משום כללית דהעלאת דומיא דלגישה דלית בה הגהת תימוס הוא דליתסר: **למדינה אסור.** שנוהב צה דער חול: **הר גריזים.** מקום מושצן של כומיס: **עם לעשות לה'.** כשצא עם לעשות דצר לשמו של מקום מותר להפיר צו תורה: **לממדי במקום הרב.** לראש הכנסת ולסגן צפני גדול ואינו כממעט כבוד הרב: **כולה משום כבודו דכהן גדול.** מראין ארום שיש שכרות אפ"ן למטה ממנו אכל צעלמא ארץ חולקין: אפ"ן

מוסף רש"י

אבנמו של בהן גדול. ראה לעיל א ורש"י ומוסף רש"י שמה תיכרך נימא אהת. ויש מי שגדוליס וצמס' כגון של ולפיקין צקשין קר"ט ומתמתן במקומה ועובר משום לא תלבש שטמט, אי נמי נימא צעלמא כיון דעיקר הגדל מיהו ומתמתן למטה הוה לא הו לגישה דלית בה הגהת (ביצה ד:). דמפסיק ליה מדי. שמתן צגד חרץ ציניהם (סו). אסור לישן עליהן. מדריגין (סו). גמטא. צגד שקרין פלטר"א צע"ג. גמרא. קשה. כמו (פסחים ק"א). גמור מסאני. דבר שהוא טוץ עשה קשה. דנרש. מקום. שריא. לשיטתו. שאינו מתמם ביצה (סו). ש"מ חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב. מדקתין חון הכנסת נוטל ספר תורה ונוטל לראש הכנסת כו' ואין חון הכנסת נוטל ל"ג, אלא ממכד את ראש הכנסת צמט הסגן וצמט כ"ג וראש הכנסת מנכד הסגן צמט כ"ג, ש"מ חולקין כבוד לתלמיד. תלמיד קטן חוקק כבוד לתלמיד גדול מנוטל אפי' שהרצ סה"כ ואין גנאי ל"ג, וצמס' כמ"ד חולקין. דפלוגתא היא צמט נוטלין (צ"ב ק"ט). גבי צמט אלפסר (סו). כולא משום כבודו דכ"ג היא. וצמס' אפ"ן חולקין והכא כולה משום יקרא דכ"ג הוא שמראה את מעלתו מעלה למעלה ממעלה (סו).

מודי ביני ביני והאמר ר"ש בן פזי אמר ר' יהושע בן לוי אמר רבי משום קהלא קדישא שבירושלים אפי' עשר מצעות זו על גב זו וכללית תחתיהן אסור לישן עליהן אלא לאו שמע מינה כנגד ראשיהן שמע מינה רב אשי אמר לעולם תחת ראשיהן והא קא מתהני מכללית בגדי כהונה קשין הן יכי הא דאמר ר"ב הונא בריה דר' יהושע האי גמטא גמרא דנרש שריא ת"ש בגדי כהונה היוצא בהן למדינה אסור ובמקדש הבין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה מותר מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ ובמדינה לא והתניא בעשרים וחמשה [במבת] יום הר גריזים [הוא] דלא למספד יום שבקשו כותיים את בית אלהינו מאלכסנדרוס מוקדון להחריבו ונתנו להם באו והודיעו את שמעון הצדיק מה עשה לבש בגדי כהונה ונתעמף בבגדי כהונה ומיקורי ישראל עמו ואבוקות של אור בידיהן וכל הלילה הללו הולכים מצד זה והללו הולכים מצד זה עד שעלה עמוד השחר כיון שעלה עמוד השחר אמר להם מי הללו אמרו לו יהודים שמרדו כך כיון שהגיע לאנטיפטרוס וזרחה חמה ופגעו זה בזה כיון שראה לשמעון הצדיק ירד ממרכבתו והשתחוה לפניו אמרו לו מלך גדול כמותך ישתחוה ליהודי זה אמר להם דמות דיוקנו של זה מוצתת לפני בבית מלחמתי אמר להם למה באתם אמרו אפשר בית שמתפללים בו עריך ועל מלכותך שלא תחרב יתעורר עובדי כוכבים אמר להם מי הללו אמרו לו כותיים הללו שעומדים לפניך אמר להם הרי הם מסורין בידיכם מיד נקבום בעקביהם ותלאום בונגי סוסיהם והיו מגררין אותם על הקוצים ועל הברקנים עד שהגיעו להר גריזים כיון שהגיעו להר גריזים חרשוהו וזרעוהו כרשינין כדרך שבקשו לעשות לבית אלהינו ואותו היום עשאוהו יו"ט אי בעית אימא ראוין לבגדי כהונה ואי בעית אימא עת לעשות לה' הפרו תורתך: הון הכנסת נוטל ספר תורה: ש"מ חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב אמר אביי כולה משום כבודו דכ"ג היא: וכהן גדול עומד: מכלל וישוב והא אנון תנן אין

רבינו הגנאל

והיא דקתני שניה משום סיפא. דקתני פושטין ומקפלין ומניחין אותם תחת ראשיהן. ואמרין ומניה את שמע וניתנו ליהנות דהא נותנין אותן תחת ראשיהן. ודחינן את תימא תחת אלא אימא מניחין אותם כנגד ראשיהן ולא ראשיהן עליהן. ש"מ כשבגדי קוש מותר לישן כנגדם כך התפילין מותר לישן כנגדם אם הם גמורין לן מן הצד. וברור רב דשרייתו ושרייתו שנייה היא, דאי איכא לישן על בגדי כהונה דבשן כללית אסור בהעלאת ומדורייתא אסור בהעלאת עליה. ומדריגין אסור להציעו תחתיו ולישן עליו ואפילו מ' מצעות זו על זו וכללית תחתיהן אסור לישב עליהן. כך על זה הדרך סוגיא דשמרנה זו סלקא. ואמר רב אשי אכס תימא תחת ראשיהן כיון שהן קשין דהא חוטין כפול שאין נימא נשמט מהן ונכרכת בבשרו כדרך הונא בריה דר' יהושע דאמר (גיטא) וינימא גמרא דנרש שריא. כלומר כיון שהוה קשה מותר לישן עליו

בא לו תפילין מן הצד שריין. פירש רש"י ולא חיישין שמא יישן בהן ופייה אכל צפ"ק דתמיד (דף סו.) מפרש טעמא אחרינא דלא חיישין דילמא מנגדר ונפל עלייהו ואיכא ציון תפילין: **אלא** למאן דאמר לא והו אבנמו של בהן הדיוט מאי איכא לביימיר. אע"ג דפלוגתא דתנאי היא צפרק קמא (דף יג.) הוא רוצה ליישב מתניתין דצ"ק דתמיד (דף סה:) היא דמקפלין ומניחין תחת ראשיהן אליבא דכולי עלמא: **קשין הן.** תימיה א"כ מאי היא דאמר צפ"ק דערין (דף סג.) הכל חיישין כללית כללית לויס וישראלים ופרין פשיטא ומשני כהנים איצטריך ליה סד"א הואיל ואימתי לגבייהו כללית עבודה שלא עשתה עבודה נמי לישתמו קמ"ל וכו' והשתא כיון דקשין הן לא אישתמו כללית לגבייהו ומירך ר"ת דלגישה והעלאת דהו דלורייתא אסירי אפילו צקשין אכל הצעה דמדדנך לא גזרו צקשין ודלא כפרש"י שפירש קשין הן ומותרין כלגישה והעלאת וצפ"ק דיוס עוב (דף ט:) דתן משלחן צ"ט כללית ופרין כללית נלאי חו ומשני צקשין מייירי נמי בצעה ואם תאמר והצעה היכי שרי והא כיון דהו כללית דלורייתא לענין לגישה והעלאת לימסרו אפי' למוכרו לעבוד כוכבים כדמתני' (צ) וצפ"ק דלכלית (פרק ה) הצד שאזל צו כללית זה הו לא ימכרו לעבוד כוכבים ולא יעשו מרדעת לחמור וכל סין להציע תתיו יש לומר הייא איירי דווקא צאצד וחיישין שמא יקרע צגדו וחומר ויתפרטו על גבי צגדו דלאמר צמס' ע"ו (דף יג.) גבי גרות העובדי כוכבים שאסור לעשות מהן שתיחין לחמור שמה יבקע נדלו וחומר ויתפרטו על גבי נדלו ואלו אם היו הכללית ניכרים מותר כדמתן במסכת כללית (פ"ט משנה ד) תכריכי המת ומרדעת החמור אין בהם משום כללית ואם תאמר והאמר הכא אפי' מ' מנעות זו על גבי זו וכללית תתתין אסור לישן עליהם וכן קשה אהא דתנן וצמס' כללית (פ"ט משנה ב) הכרים וצמס' אפ"ן צמס' כוכבים כללית וי"ל דצמס' צפ"ק דכריכה להכי חיישין שמא תכרך לו נימא אכל צמס' החמור וצמס' וצמס' לא שכיחא שמיכרך נימא ולהכי לא גזרו מיהו אס צצרו נוגע בהן אסור דתנא צדיא גבי כרים וצמס' וצמס' שלא יצד צצרו נוגע בהן והא דתנן צמס' וצמס' והעלאת אסירי בכל ענין ופק על פי שאין

וסיפא איצטריך ליה פושטין ומקפלין ומניחין תחת ראשיהם: פושטין ומקפלין ומניחין אותן תחת ראשיהן: **שמעת מינה בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן אמר רב פפא לא תימא תחת ראשיהן אלא אימא כנגד ראשיהן אמר רב משרשיא שמעת מינה תפילין מן הצד שפיר דמי הכי נמי מסתברא דכנגד ראשיהן דאי סלקא דעתך תחת ראשיהן ותיפוק לי משום כללית דהא איכא אבנמו נדרי נמי דניתנו ליהנות בהן הא מתהני מכללית הניחא למ"ד אבנמו של בהן גדול (א) (בשאר ימות השנה) וא זה הוא אבנמו של בהן הדיוט אלא למאן דאמר אבנמו של כ"ג לא זה הוא אבנמו של בהן הדיוט מאי איכא לביימיר וכו' תימא כללית בלגישה והעלאת הוא דאסור בהצעה שרי והתניא אלא יעלה עריך אבל אתה מותר להציעו תחתך אבל אמרו חכמים אסור לעשות כן שמא תיכרך נימא אחת על בשרו וכו' דמפסיק ליה מודי ביני ביני והאמר ר"ש בן פזי אמר ר' יהושע בן לוי אמר רבי משום קהלא קדישא שבירושלים אפי' עשר מצעות זו על גב זו וכללית תחתיהן אסור לישן עליהן אלא לאו שמע מינה כנגד ראשיהן שמע מינה רב אשי אמר לעולם תחת ראשיהן והא קא מתהני מכללית בגדי כהונה קשין הן יכי הא דאמר ר"ב הונא בריה דר' יהושע האי גמטא גמרא דנרש שריא ת"ש בגדי כהונה היוצא בהן למדינה אסור ובמקדש הבין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה מותר מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ ובמדינה לא והתניא בעשרים וחמשה [במבת] יום הר גריזים [הוא] דלא למספד יום שבקשו כותיים את בית אלהינו מאלכסנדרוס מוקדון להחריבו ונתנו להם באו והודיעו את שמעון הצדיק מה עשה לבש בגדי כהונה ונתעמף בבגדי כהונה ומיקורי ישראל עמו ואבוקות של אור בידיהן וכל הלילה הללו הולכים מצד זה והללו הולכים מצד זה עד שעלה עמוד השחר כיון שעלה עמוד השחר אמר להם מי הללו אמרו לו יהודים שמרדו כך כיון שהגיע לאנטיפטרוס וזרחה חמה ופגעו זה בזה כיון שראה לשמעון הצדיק ירד ממרכבתו והשתחוה לפניו אמרו לו מלך גדול כמותך ישתחוה ליהודי זה אמר להם דמות דיוקנו של זה מוצתת לפני בבית מלחמתי אמר להם למה באתם אמרו אפשר בית שמתפללים בו עריך ועל מלכותך שלא תחרב יתעורר עובדי כוכבים אמר להם מי הללו אמרו לו כותיים הללו שעומדים לפניך אמר להם הרי הם מסורין בידיכם מיד נקבום בעקביהם ותלאום בונגי סוסיהם והיו מגררין אותם על הקוצים ועל הברקנים עד שהגיעו להר גריזים כיון שהגיעו להר גריזים חרשוהו וזרעוהו כרשינין כדרך שבקשו לעשות לבית אלהינו ואותו היום עשאוהו יו"ט אי בעית אימא ראוין לבגדי כהונה ואי בעית אימא עת לעשות לה' הפרו תורתך: הון הכנסת נוטל ספר תורה: ש"מ חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב אמר אביי כולה משום כבודו דכ"ג היא: וכהן גדול עומד: מכלל וישוב והא אנון תנן אין**

בא לו תפילין מן הצד שריין. פירש רש"י ולא חיישין שמא יישן בהן ופייה אכל צפ"ק דתמיד (דף סו.) מפרש טעמא אחרינא דלא חיישין דילמא מנגדר ונפל עלייהו ואיכא ציון תפילין: **אלא** למאן דאמר לא והו אבנמו של בהן הדיוט מאי איכא לביימיר. אע"ג דפלוגתא דתנאי היא צפרק קמא (דף יג.) הוא רוצה ליישב מתניתין דצ"ק דתמיד (דף סה:) היא דמקפלין ומניחין תחת ראשיהן אליבא דכולי עלמא: **קשין הן.** תימיה א"כ מאי היא דאמר צפ"ק דערין (דף סג.) הכל חיישין כללית כללית לויס וישראלים ופרין פשיטא ומשני כהנים איצטריך ליה סד"א הואיל ואימתי לגבייהו כללית עבודה שלא עשתה עבודה נמי לישתמו קמ"ל וכו' והשתא כיון דקשין הן לא אישתמו כללית לגבייהו ומירך ר"ת דלגישה והעלאת דהו דלורייתא אסירי אפילו צקשין אכל הצעה דמדדנך לא גזרו צקשין ודלא כפרש"י שפירש קשין הן ומותרין כלגישה והעלאת וצפ"ק דיוס עוב (דף ט:) דתן משלחן צ"ט כללית ופרין כללית נלאי חו ומשני צקשין מייירי נמי בצעה ואם תאמר והצעה היכי שרי והא כיון דהו כללית דלורייתא לענין לגישה והעלאת לימסרו אפי' למוכרו לעבוד כוכבים כדמתני' (צ) וצפ"ק דלכלית (פרק ה) הצד שאזל צו כללית זה הו לא ימכרו לעבוד כוכבים ולא יעשו מרדעת לחמור וכל סין להציע תתיו יש לומר הייא איירי דווקא צאצד וחיישין שמא יקרע צגדו וחומר ויתפרטו על גבי צגדו דלאמר צמס' ע"ו (דף יג.) גבי גרות העובדי כוכבים שאסור לעשות מהן שתיחין לחמור שמה יבקע נדלו וחומר ויתפרטו על גבי נדלו ואלו אם היו הכללית ניכרים מותר כדמתן במסכת כללית (פ"ט משנה ד) תכריכי המת ומרדעת החמור אין בהם משום כללית ואם תאמר והאמר הכא אפי' מ' מנעות זו על גבי זו וכללית תתתין אסור לישן עליהם וכן קשה אהא דתנן וצמס' כללית (פ"ט משנה ב) הכרים וצמס' אפ"ן צמס' כוכבים כללית וי"ל דצמס' צפ"ק דכריכה להכי חיישין שמא תכרך לו נימא אכל צמס' החמור וצמס' וצמס' לא שכיחא שמיכרך נימא ולהכי לא גזרו מיהו אס צצרו נוגע בהן אסור דתנא צדיא גבי כרים וצמס' וצמס' שלא יצד צצרו נוגע בהן והא דתנן צמס' וצמס' והעלאת אסירי בכל ענין ופק על פי שאין

בא לו תפילין מן הצד שריין. פירש רש"י ולא חיישין שמא יישן בהן ופייה אכל צפ"ק דתמיד (דף סו.) מפרש טעמא אחרינא דלא חיישין דילמא מנגדר ונפל עלייהו ואיכא ציון תפילין: **אלא** למאן דאמר לא והו אבנמו של בהן הדיוט מאי איכא לביימיר. אע"ג דפלוגתא דתנאי היא צפרק קמא (דף יג.) הוא רוצה ליישב מתניתין דצ"ק דתמיד (דף סה:) היא דמקפלין ומניחין תחת ראשיהן אליבא דכולי עלמא: **קשין הן.** תימיה א"כ מאי היא דאמר צפ"ק דערין (דף סג.) הכל חיישין כללית כללית לויס וישראלים ופרין פשיטא ומשני כהנים איצטריך ליה סד"א הואיל ואימתי לגבייהו כללית עבודה שלא עשתה עבודה נמי לישתמו קמ"ל וכו' והשתא כיון דקשין הן לא אישתמו כללית לגבייהו ומירך ר"ת דלגישה והעלאת דהו דלורייתא אסירי אפילו צקשין אכל הצעה דמדדנך לא גזרו צקשין ודלא כפרש"י שפירש קשין הן ומותרין כלגישה והעלאת וצפ"ק דיוס עוב (דף ט:) דתן משלחן צ"ט כללית ופרין כללית נלאי חו ומשני צקשין מייירי נמי בצעה ואם תאמר והצעה היכי שרי והא כיון דהו כללית דלורייתא לענין לגישה והעלאת לימסרו אפי' למוכרו לעבוד כוכבים כדמתני' (צ) וצפ"ק דלכלית (פרק ה) הצד שאזל צו כללית זה הו לא ימכרו לעבוד כוכבים ולא יעשו מרדעת לחמור וכל סין להציע תתיו יש לומר הייא איירי דווקא צאצד וחיישין שמא יקרע צגדו וחומר ויתפרטו על גבי צגדו דלאמר צמס' ע"ו (דף יג.) גבי גרות העובדי כוכבים שאסור לעשות מהן שתיחין לחמור שמה יבקע נדלו וחומר ויתפרטו על גבי נדלו ואלו אם היו הכללית ניכרים מותר כדמתן במסכת כללית (פ"ט משנה ד) תכריכי המת ומרדעת החמור אין בהם משום כללית ואם תאמר והאמר הכא אפי' מ' מנעות זו על גבי זו וכללית תתתין אסור לישן עליהם וכן קשה אהא דתנן וצמס' כללית (פ"ט משנה ב) הכרים וצמס' אפ"ן צמס' כוכבים כללית וי"ל דצמס' צפ"ק דכריכה להכי חיישין שמא תכרך לו נימא אכל צמס' החמור וצמס' וצמס' לא שכיחא שמיכרך נימא ולהכי לא גזרו מיהו אס צצרו נוגע בהן אסור דתנא צדיא גבי כרים וצמס' וצמס' שלא יצד צצרו נוגע בהן והא דתנן צמס' וצמס' והעלאת אסירי בכל ענין ופק על פי שאין

בא לו תפילין מן הצד שריין. פירש רש"י ולא חיישין שמא יישן בהן ופייה אכל צפ"ק דתמיד (דף סו.) מפרש טעמא אחרינא דלא חיישין דילמא מנגדר ונפל עלייהו ואיכא ציון תפילין: **אלא** למאן דאמר לא והו אבנמו של בהן הדיוט מאי איכא לביימיר. אע"ג דפלוגתא דתנאי היא צפרק קמא (דף יג.) הוא רוצה ליישב מתניתין דצ"ק דתמיד (דף סה:) היא דמקפלין ומניחין תחת ראשיהן אליבא דכולי עלמא: **קשין הן.** תימיה א"כ מאי היא דאמר צפ"ק דערין (דף סג.) הכל חיישין כללית כללית לויס וישראלים ופרין פשיטא ומשני כהנים איצטריך ליה סד"א הואיל ואימתי לגבייהו כללית עבודה שלא עשתה עבודה נמי לישתמו קמ"ל וכו' והשתא כיון דקשין הן לא אישתמו כללית לגבייהו ומירך ר"ת דלגישה והעלאת דהו דלורייתא אסירי אפילו צקשין אכל הצעה דמדדנך לא גזרו צקשין ודלא כפרש"י שפירש קשין הן ומותרין כלגישה והעלאת וצפ"ק דיוס עוב (דף ט:) דתן משלחן צ"ט כללית ופרין כללית נלאי חו ומשני צקשין מייירי נמי בצעה ואם תאמר והצעה היכי שרי והא כיון דהו כללית דלורייתא לענין לגישה והעלאת לימסרו אפי' למוכרו לעבוד כוכבים כדמתני' (צ) וצפ"ק דלכלית (פרק ה) הצד שאזל צו כללית זה הו לא ימכרו לעבוד כוכבים ולא יעשו מרדעת לחמור וכל סין להציע תתיו יש לומר הייא איירי דווקא צאצד וחיישין שמא יקרע צגדו וחומר ויתפרטו על גבי צגדו דלאמר צמס' ע"ו (דף יג.) גבי גרות העובדי כוכבים שאסור לעשות מהן שתיחין לחמור שמה יבקע נדלו וחומר ויתפרטו על גבי נדלו ואלו אם היו הכללית ניכרים מותר כדמתן במסכת כללית (פ"ט משנה ד) תכריכי המת ומרדעת החמור אין בהם משום כללית ואם תאמר והאמר הכא אפי' מ' מנעות זו על גבי זו וכללית תתתין אסור לישן עליהם וכן קשה אהא דתנן וצמס' כללית (פ"ט משנה ב) הכרים וצמס' אפ"ן צמס' כוכבים כללית וי"ל דצמס' צפ"ק דכריכה להכי חיישין שמא תכרך לו נימא אכל צמס' החמור וצמס' וצמס' לא שכיחא שמיכרך נימא ולהכי לא גזרו מיהו אס צצרו נוגע בהן אסור דתנא צדיא גבי כרים וצמס' וצמס' שלא יצד צצרו נוגע בהן והא דתנן צמס' וצמס' והעלאת אסירי בכל ענין ופק על פי שאין

(כ) הא וקמא לך [וכי האי קמיל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא בהן [בהן] למדינה אסור. ובמקדש בין בשעת עבודה בין בשעת צדיק עבודה מותר. מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינה אין יוצאין בבגדי כהונה, והתניא כי שאלו צדיק לבש בגדי כהונה יצא עד אנטיפטרוס. אצל אלכסנדרוס. ושנין לאו בגדי כהונה אלא בגדים חרשים שאינם מקדשים, ולמה קורא אותן בגדי כהונה שהן ראוי לכהונה. איבעית תימא תת תפילין לה' הפירו תורתך. כלומר, תת כהנה יתיה אפ"ן למדינה ממנה. חון הכנסת נוטל ספר תורה ונוטל לראש הכנסת. שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אביי כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחור לפניו. ובפרקי ש נוחלין גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלק ליה רביה חולקין לו. וירושלמי, ככל אתר אימבר תלביץ אצל התורה וכו' מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שהן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אורייתא ובי שרי גלותא. א"ר יוסי בר בון תמן על ידי של ורעו של בית דוד משוקש שם אינון עבדין כמנהג אבותיהון. ובהן גדול עומד ומקבל וקורא. ורדייקין מוקתני עומד עכשיו מכלל שהיה יושב, והואמר מן